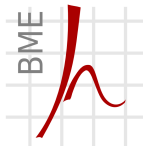

Rekurzió. Fák

A programozás alapjai I.

Hálózati Rendszerek és Szolgáltatások Tanszék
Farkas Balázs, Fiala Péter, Vitéz András, Zsóka Zoltán

2021. november 23.

Tartalom

1 Rekurzió

- Definíció
- A rekurzió megvalósítása
- Rekurzió vagy iteráció
- Alkalmazások
- Közvetett rekurzió

2 Bináris fák

- Definíció

- Bináris rendezőfa
- Bejárások
- Törlés
- Egyéb alkalmazások

3 Többdimenziós tömbök

- Definíció
- Átadás függvénynek
- 2D dinamikus tömb
- Mutatótömb

1. fejezet

Rekurzió

Rekurzió – definíció

Sok matematikai problémát rekurzívan fogalmazunk meg

- a_n sorozat összege

$$S_n = \begin{cases} S_{n-1} + a_n & n > 0 \\ a_0 & n = 0 \end{cases}$$

- Faktoriális

$$n! = \begin{cases} (n-1)! \cdot n & n > 0 \\ 1 & n = 0 \end{cases}$$

- Fibonacci-számsorozat

$$F_n = \begin{cases} F_{n-2} + F_{n-1} & n > 1 \\ 1 & n = 1 \\ 0 & n = 0 \end{cases}$$

Rekurzió – definíció

Sok hétköznapi problémát rekurzívan fogalmazunk meg

- Felmenőm-e Dózsa György?

$$\text{Felmenőm-e?} = \begin{cases} \text{Apám/anyám felmenője-e?} \\ \text{Apám-e?} \\ \text{Anyám-e?} \end{cases}$$

- Általában

$$\text{Probléma} = \begin{cases} \text{Egyszerűbb, hasonló problém(ák)} \\ \text{Triviális eset(ek)} \end{cases}$$

Rekurzió – kitekintés

- Sokminden lehet rekurzív
 - Bizonyítás pl. teljes indukció
 - Definíció pl. Fibonacci-sorozat
 - Algoritmus pl. útvonalkeresés labirintusban
 - Adatszerkezet pl. láncolt lista, számítógép könyvtárstruktúrája
 - Geometriai konstrukció pl. fraktál
- Mi rekurzív adatszerkezetekkel és rekurzív algoritmusokkal foglalkozunk

Rekurzív algoritmusok C-ben

■ Faktoriális

$$n! = \begin{cases} (n-1)! \cdot n & n > 0 \\ 1 & n = 0 \end{cases}$$

Másoljuk be C-be!

```
1 unsigned factorial(unsigned n)
2 {
3     if (n > 0)
4         return factorial(n-1) * n;
5     else
6         return 1;
7 }
```

■ A függvény hívása

```
1 unsigned f = factorial(5); /* működik! */
2 printf("%u\n", f);
```

Kitérő

■ Hogyan képzejük el?

```
1 unsigned f0(void) { return 1; }  
2 unsigned f1(void) { return f0() * 1; }  
3 unsigned f2(void) { return f1() * 2; }  
4 unsigned f3(void) { return f2() * 3; }  
5 unsigned f4(void) { return f3() * 4; }  
6 unsigned f5(void) { return f4() * 5; }  
7 ...  
8 unsigned f = f5();
```

- Egyazon függvénynek sok különböző, egyszerre létező alakja
- A paramétereik különböztetik meg őket

A rekurzió megvalósítása

Hogyan létezhet egy függvénynek egyszerre sok példánya?

```
1  /*
2     faktoriális rekurzív függvény
3  */
4  unsigned factorial(unsigned n)
5  {
6      if (n > 0)
7          return factorial(n-1) * n;
8      else
9          return 1;
10 }
11
12 int main(void)
13 {
14     ...
15     factorial(4);
16     ...
17 }
```

regiszter: 24

A rekurzió megvalósítása

- A C függvényhívási mechanizmusa eleve alkalmas a rekurzív függvényhívás megvalósítására
- A függvényt közvetve vagy direkt módon hívó függvények összes adatát (lokális változók, visszatérési cím) a veremben tároljuk
- A működés szempontjából közömbös, hogy egy függvény önmagát hívja vagy egy másik függvényt hív.
- A rekurzív hívások maximális mélysége: ami a verembe belefér

Rekurzió vagy iteráció – faktoriális

$n!$ számítása rekurzívan – elegáns, de pazarló

```
1 unsigned fact_rec(unsigned n)
2 {
3     if (n == 0)
4         return 1;
5     return fact_rec(n-1) * n;
6 }
```

[link](#)

és iterációval – „fapados”, de hatékony

```
1 unsigned fact_iter(unsigned n)
2 {
3     unsigned f = 1, i;
4     for (i = 2; i <= n; ++i)
5         f *= i;
6     return f;
7 }
```

[link](#)

Rekurzió vagy iteráció – Fibonacci

F_n számítása rekurzívan – elegáns, de kivárhatatlan!

A számítási idő n -nel exponenciálisan nő!

```
1 unsigned fib_rec(unsigned n)
2 {
3     if (n <= 1)
4         return n;
5     return fib_rec(n-1) + fib_rec(n-2);
6 }
```

[link](#)

és iterációval – „fapados”, de hatékony

```
1 unsigned fib_iter(unsigned n)
2 {
3     unsigned f[2] = {0, 1}, i;
4     for (i = 2; i <= n; ++i)
5         f[i%2] = f[(i-1)%2] + f[(i-2)%2];
6     return f[n%2];
7 }
```

[link](#)

Rekurzió vagy iteráció

- 1 Minden rekurzív algoritmus megoldható iterációval (ciklusokkal)
 - Nincs általános módszer az átírásra, sokszor igen nehéz
- 2 Minden iterációval megoldható algoritmus megoldható rekurzívan
 - Könnyen automatizálható, általában nem hatékony

A problémától függ, hogy melyik módszert érdemes használni

Iterációk rekurzívan

Tömb bejárása rekurzívan (for ciklus kiváltása)

```
1 void print_array(int array[], int n)
2 {
3     if (n == 0)
4         return;
5     printf("%3d", array[0]);
6     print_array(array+1, n-1); /* rekurzív hívás */
7 }
```

Lista bejárása rekurzívan

```
1 void print_list(list_elem *head)
2 {
3     if (head == NULL)
4         return;
5     printf("%3d", head->data);
6     print_list(head->next); /* rekurzív hívás */
7 }
```

Csak elvileg érdekesek, ezen esetekben is az iteráció hatékonyabb

Szám kiírása adott számrendszerben

rekurzívan

```
1 void print_base_rec(unsigned n, unsigned base)
2 {
3     if (n >= base)
4         print_base_rec(n/base, base);
5     printf("%d", n%base);
6 }
```

[link](#)

iterációval

```
1 void print_base_iter(unsigned n, unsigned base)
2 {
3     unsigned d; /* n-nél nem nagyobb base-hatvány */
4     for (d = 1; d*base <= n; d*=base);
5     while (d > 0)
6     {
7         printf("%d", (n/d)%base);
8         d /= base;
9     }
10 }
```

[link](#)

Amikor a rekurzió már egyértelműen hasznos

Az alábbi tömb egy labirintust tárol

```
1 char lab[9][9+1] = {  
2     "+-----+",  
3     "|           |",  
4     "+-+  ++  ++",  
5     "|           |",  
6     "|  +  +--+ |",  
7     "|  |  |   |",  
8     "+-+  +--+ |",  
9     "|           |",  
10    "+-----+",  
11 };
```

[link](#)

Járjuk be a teljes labirintust adott (x,y) kezdőpozícióból

```
1 traverse(lab, 1, 1);
```

Minden lehetséges irányban elindulunk, és bejárjuk a még be nem járt labirintusrészeket.

Amikor a rekurzió már egyértelműen hasznos

A megoldás rekurzióval pofonegyszerű

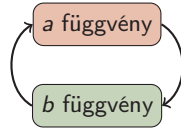
```
1 void traverse(char lab[][9+1], int x, int y)
2 {
3     if (lab[x][y] != ' ')
4         return;
5     lab[x][y] = '.';          /* itt jártam */
6     traverse(lab, x-1, y);
7     traverse(lab, x+1, y);
8     traverse(lab, x, y-1);
9     traverse(lab, x, y+1);
10 }
```

[link](#)

Iterációval embert próbáló – de nem lehetetlen – feladat lenne

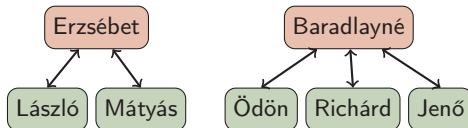
Közvetett rekurzió

Közvetett rekurzió: Függvények
„körbehívják egymást”


```
1  /* elődekларáció */
2  void b(int); /* név, típus, paraméterek típusai */
3
4  void a(int n) {
5      ...
6      b(n); /* b hívható elődekларáció miatt */
7      ...
8  }
9
10 void b(int n) {
11     ...
12     a(n);
13     ...
14 }
```

Elődeklaráció – kitekintés

Elődeklaráció közvetve rekurzív adatszerkezetek esetén is szükséges

```
1  /* elődeklaráció */
2  struct child_s;
3
4  struct mother_s { /* anya típus */
5      char name[50];
6      struct child_s *children[20]; /*gyerekek ptrtömbje*/
7  };
8
9  struct child_s { /* gyerek típus */
10     char name[50];
11     struct mother_s *mother;      /*mutató anyára*/
12 };
```

2. fejezet

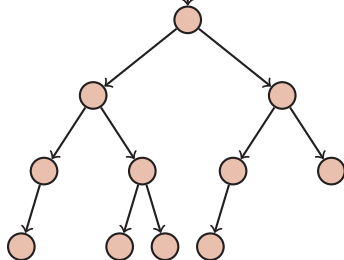
Bináris fák

Fák

root

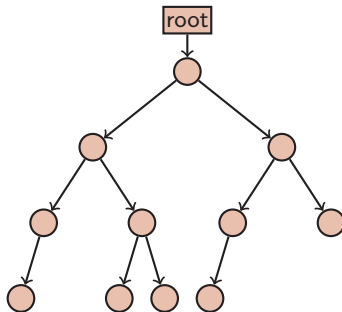
 $K = 1$ (láncolt lista)

root

 $K = 2$ (bináris fa)

- Körmentes gráf
- Minden csomópontba egy él fut be
- K -ágú fa: minden csomópontból legfeljebb K él fut ki

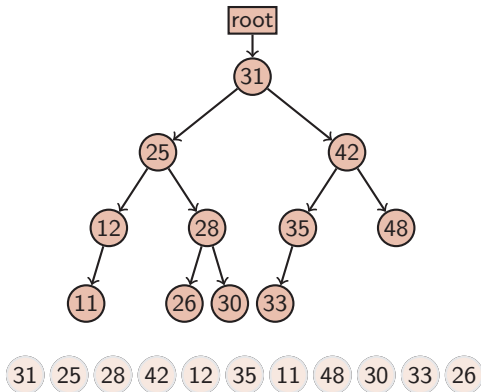
Bináris fák

- ## ■ A bináris fa adatszerkezetének deklarációja

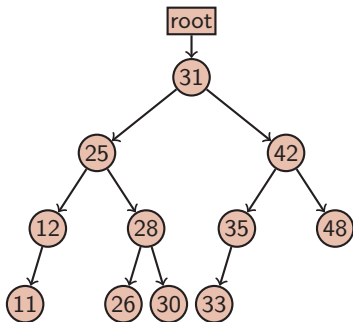
```
1 typedef struct tree {
2     int data;
3     struct tree *left, *right;
4 } tree_elem, *tree_ptr;
```

Bináris rendezőfa

- Elem bal oldali részfájában csak nála kisebb elemek vannak
- Elem jobb oldali részfájában csak nála nagyobb elemek vannak
- A fa struktúrája az elemek érkezési sorrendjétől függ!

Elem megkeresése a fában

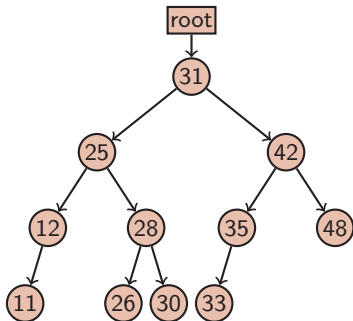


```
1 tree_ptr find(tree_ptr root,
2               int data)
3 {
4     while (root != NULL &&
5           data != root->data)
6     {
7         if (data < root->data)
8             root = root->left;
9         else
10            root = root->right;
11    }
12    return root;
13 }
```

[link](#)

- Ez még nem rekurzió!
- d mély fában max. d lépés alatt megvan az eredmény
- Kiegyensúlyozott fában n elem közül $\approx \log_2 n$ lépés!

Bejárás – inorder


```
1 void inorder(tree_ptr root)
2 {
3     if (root == NULL)
4         return;
5     inorder(root->left);
6     printf("%d ", root->data);
7     inorder(root->right);
8 }
```

11 12 25 26 28 30 31 33 35 42 48

■ inorder bejárás

- 1 bal részfa
- 2 gyökérelem
- 3 jobb részfa

Ebben a sorrendben nagyság szerinti sorrendben dolgozzuk fel az elemeket

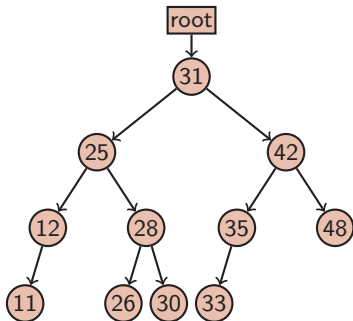
Bejárás – inorder

Másként is szervezhetjük a bejárást

```
1 void inorder(tree_ptr root)
2 {
3     if (root->left != NULL)
4         inorder(root->left);
5     printf("%d ", root->data);
6     if (root->right != NULL)
7         inorder(root->right);
8 }
```

Ebben az esetben a hívó függvénynek kell vizsgálnia a `root != NULL` feltételt

Bejárás – preorder


```
1 void preorder(tree_ptr root)
2 {
3     if (root == NULL)
4         return;
5     printf("%d ", root->data);
6     preorder(root->left);
7     preorder(root->right);
8 }
```

31 25 12 11 28 26 30 42 35 33 48

■ preorder bejárás

- 1 gyökérelem
- 2 bal részfa
- 3 jobb részfa

Ebben a sorrendben kimentve majd visszaolvasva az elemeket, a fa struktúrája visszaállítható.

Faépítés

Új elem beillesztése a fába

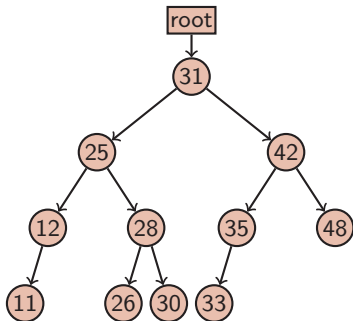
```
1 tree_ptr insert(tree_ptr root, int data)
2 {
3     if (root == NULL) {
4         root = (tree_ptr)calloc(1, sizeof(tree_elem));
5         root->data = data;
6     }
7     else if (data < root->data)
8         root->left = insert(root->left, data);
9     else
10        root->right = insert(root->right, data);
11    return root;
12 }
```

[link](#)

A függvény használata

```
1 tree_ptr root = NULL;
2 root = insert(root, 2);
3 root = insert(root, 8);
4 ...
```

Bejárás – posztorder


```

1 void postorder(tree_ptr root)
2 {
3     if (root == NULL)
4         return;
5     postorder(root->left);
6     postorder(root->right);
7     printf("%d ", root->data);
8 }
  
```

11 12 26 30 28 25 33 35 48 42 31

■ posztorder bejárás

- 1 bal részfa
- 2 jobb részfa
- 3 gyökérelem

Ebben a sorrendben először a levélelemeket dolgozzuk fel → alkalmazás: pl. fa lebontása

Fa lebontása posztorder bejárással

```
1 void delete(tree_ptr root)
2 {
3     if (root == NULL) /* üres fa leállási feltétel */
4         return;
5     delete(root->left);    /* postorder bejárás */
6     delete(root->right);
7     free(root);
8 }
```

[link](#)

Egy teljes programrész (memóriaszivargás nélkül)

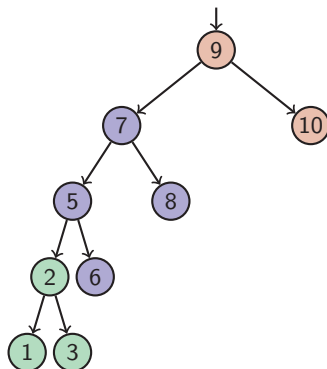
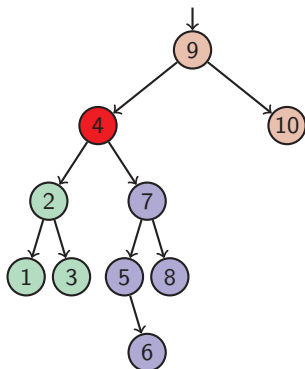
```
1 tree_ptr root = NULL;
2 root = insert(root, 2);
3 root = insert(root, 8);
4 ...
5 delete(root);
6 root = NULL;
```

Egyszerű házi feladatok

...senki nem ellenőrzi 😊

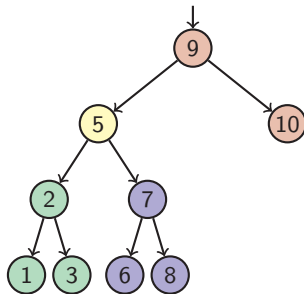
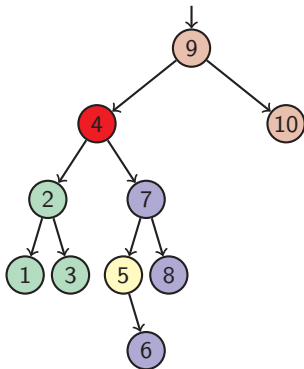
- Írj max. 10 soros rekurzív függvényt, amely
 - megállapítja, hogy milyen mély a fa
 - kiszámolja a faelemek összegét / szorzatát / átlagát
- Írj max. 10 soros iteratív függvényt, amely
 - kiszámolja a faelemek minimumát / maximumát
 - visszaadja a legkisebb / legnagyobb adatot tartalmazó faelem címét

Elem törlése bináris rendezőfából – bután

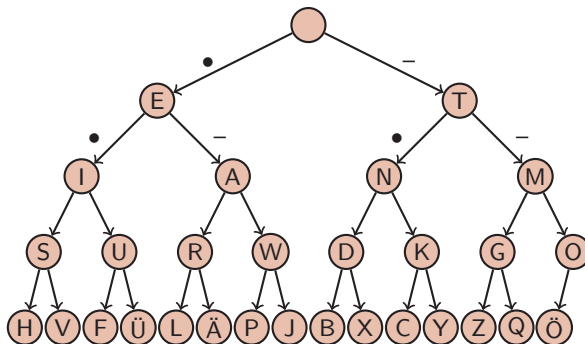
- Jobb részfat felvisszük a törölendő elem helyére
- Bal részfat beillesztjük a jobb részfa legkisebb eleme alá
- Kiegyensúlyozottság romlik!

Elem törlése bináris rendezőfából – okosan

- Jobb részfa legkisebb elemét felvisszük a törlendő helyére
- A felvitt elemnek csak jobb oldali részfája lehetett, ezt gond nélkül feljebbvisszük.

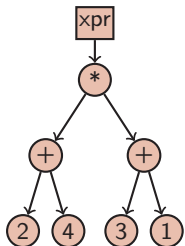
Morse dekódoló fa

SOSOS: ••• - - - ••• - - - •••

A válasz: •••• - - - • •••• - - - • •••• - - - •

Matematikai kifejezések kiértékelése

- Matematikai kifejezések tárolása fában
- Levél \rightarrow konstans
- Elágazás \rightarrow kétoperandusú operátor
- Példában $(2 + 4) * (3 + 1)$

```
1 int eval(tree_ptr xpr)
2 {
3     char c = xpr->data;
4     if (isdigit(c)) /* leállási feltétel */
5         return c - '0';
6     if (c == '+')
7         return eval(xpr->left) + eval(xpr->right);
8     if (c == '*')
9         return eval(xpr->left) * eval(xpr->right);
10 }
```

[link](#)

Függvény kiértékelése

Vezessük be az x változót is levélelemként:

```
1 double feval(tree_ptr xpr, double x)
2 {
3     char c = xpr->data;
4     if (isdigit(c))
5         return c - '0';
6     if (c == 'x')
7         return x;
8     if (c == '+')
9         return feval(xpr->left, x) + feval(xpr->right, x);
10    if (c == '*')
11        return feval(xpr->left, x) * feval(xpr->right, x);
12 }
```

[link](#)

Függvény deriváltjának kiértékelése

Deriváljuk a függvényt:

- $c' = 0$
- $x' = 1$
- $(f + g)' = f' + g'$
- $(f \cdot g)' = f' \cdot g + f \cdot g'$

```
1 double deval(tree_ptr xpr, double x)
2 {
3     char c = xpr->data;
4     if (isdigit(c))          /* leállási feltétel */
5         return 0.0;
6     if (c == 'x')            /* leállási feltétel */
7         return 1.0;
8     if (c == '+')
9         return deval(xpr->left, x) + deval(xpr->right, x);
10    if (c == '*')
11        return deval(xpr->left, x) * feval(xpr->right, x) +
12            feval(xpr->left, x) * deval(xpr->right, x);
13 }
```

[link](#)

3. fejezet

Többdimenziós tömbök

Többdimenziós tömbök

- 1D tömb** Azonos típusú elemek a memóriában egymás mellett tárolva
- 2D tömb** Azonos méretű és típusú 1D tömbök a memóriában egymás mellett tárolva
- 3D tömb** Azonos méretű és típusú 2D tömbök a memóriában egymás mellett tárolva

... ..

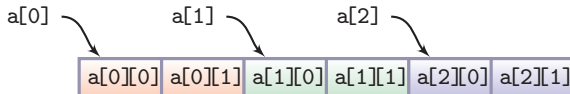
Kétdimenziós tömbök

■ 2D tömb deklarációja:

```
1 char a[3][2]; /* 3 soros két oszlopos karaktertömb */  
2             /* 2 elemű 1D tömbök 3 elemű tömbje */
```

a[0][0]	a[0][1]
a[1][0]	a[1][1]
a[2][0]	a[2][1]

■ C-ben sorfolytonos tárolás, vagyis a hátsó index fut gyorsabban

■ a[0], a[1] és a[2] 2 elemű 1D tömbök

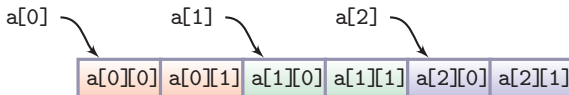
Kétdimenziós tömb átvétele soronként

■ 1D tömb (sor) feltöltése adott elemmel

```
1 void fill_row(char row[], size_t size, char c)
2 {
3     size_t i;
4     for (i = 0; i < size; ++i)
5         row[i] = c;
6 }
```

■ 2D tömb feltöltése soronként

```
1 char a[3][2];
2 fill_row(a[0], 2, 'a'); /* 0. sor csupa 'a' */
3 fill_row(a[1], 2, 'b'); /* 1. sor csupa 'b' */
4 fill_row(a[2], 2, 'c'); /* 2. sor csupa 'c' */
```


Kétdimenziós tömb átvétele egyben

■ átvétel 2D tömbként – csak ha az oszlopok száma ismert

```
1 void print_array(char array[][2], size_t nrows)
2 {
3     size_t row, col;
4     for (row = 0; row < nrows; ++row)
5     {
6         for (col = 0; col < 2; ++col)
7             printf("%c", array[row][col]);
8         printf("\n");
9     }
10 }
```

■ A függvény használata

```
1 char a[3][2];
2 ...
3 print_array(a, 3);          /* 3 soros tömb kiírása */
```

Kétdimenziós tömb átvétele egyben

■ 2D tömb átvétele mutatóként

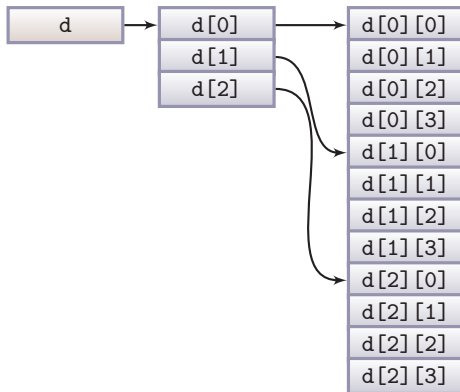
```
1 void print_array(char *array, int nrows, int ncols)
2 {
3     int row, col;
4     for (row = 0; row < nrows; ++row)
5     {
6         for (col = 0; col < ncols; ++col)
7             printf("%c", array[row*ncols+col]);
8         printf("\n");
9     }
10 }
```

■ A függvény használata

```
1 char a[3][2];
2 ...
3 print_array((char *)a, 3, 2); /* 3 sor 2 oszlop */
```

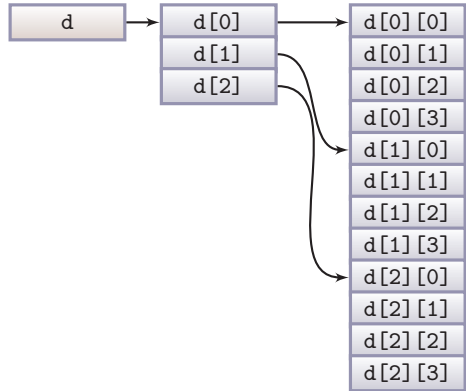
2D dinamikus tömb

Foglaljunk dinamikusan kétdimenziós tömböt, melyet a szokásos módon, $d[i][j]$ indexeléssel használhatunk


```
1 double **d = (double**) malloc (3*sizeof(double*));  
2 d[0] = (double*) malloc (3*4*sizeof(double));  
3 for (i = 1; i < 3; ++i)  
4     d[i] = d[i-1] + 4;
```

2D dinamikus tömb

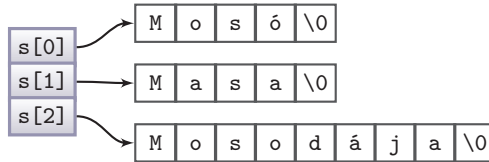
A tömb felszabadítása

```
1 free(d[0]);  
2 free(d);
```

Mutatótömb

■ Mutatótömb definiálása és átadása függvénynek

```
1 char *s[3] = {"Mosó", "Masa", "Mosodája"};  
2 print_strings(s, 3);
```


■ Mutatótömb átvétele függvénnyel

```
1 void print_strings(char *strings[], size_t size)  
2 /*             char **strings is lehet             */  
3 {  
4     size_t i;  
5     for (i = 0; i < size; ++i)  
6         printf("%s\n", strings[i]);  
7 }
```

Köszönöm a figyelmet.